

Nr 241.

Av herr **Stendahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m.

Kungl. Maj:ts i proposition nr 242 till årets riksdag framlagda förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m. bygger i allt väsentligt på det nuvarande restriktionssystemets grund. En av dess hörnstenar, den individuella utminuteringskontrollen, bibehålles således i princip orubbad, ehuru några jämkningar göras i dess tillämpning.

I den korta motivering, som i propositionen förekommer till stöd för detta bevarande av status quo på ett synnerligen omstritt område, anföres i huvudsak endast, att införandet av den individuella kontrollen och dess på förhand begränsade tilldelning på sin tid skulle ha medfört en mycket avsevärd förbättring i fråga om det grövre alkoholmissbruket. Samtidigt framhålles emellertid, att den allmänna förbättringen i nykterhetstillståndet i vårt land under senare tid i väsentlig grad är att tillskriva ändrade levnadsförhållanden, förändrad inställning till alkoholbruket och åtskilliga andra omständigheter, vilka icke ha något samband med försäljningslagstiftningen. Dock skulle det för utminuteringen gällande restriktionssystemet alltjämt ha en betydelsefull uppgift att fylla, då det gällde att motverka överdrivet bruk av alkohol.

Det måste framhållas, att denna argumentering icke verkar särskilt övertygande eller bindande. Det erkännes, att andra faktorer än den individuella kontrollen »i väsentlig grad» medfört en förbättring av nykterhetstillståndet i vårt land. Då dessa förhållanden helt äro av den art, att de ha en förblivande och av allt att döma oavbrutet stegrad verkan, borde slutsatsen av detta medgivande närmast bli att för framtiden lita till dessa krafters styrka såsom fortsatta nykterhetsbefrämjare i stället för att binda alla medborgares alkoholbruk vid en ingående begränsning. Det enda skälet för ett bibehållande av dessa band skulle enligt propositionen vara, att systemet vore betydelsefullt för »att motverka överdrivet bruk av alkohol». Nu är det emellertid en allmänt utbredd uppfattning, att det är just här systemets svaghet ligger. Det har ingalunda kunnat motverka det överdrivna alkoholbruket, utan har så gott som helt misslyckats, när det gällt att avhålla de verkliga missbrukarna. Dessa fylla alltjämt statistikens fyllerikolumner och landets alkoholistanstalter. De stå fortfarande i beklämande utsträckning utanför ransoneringssystemets räckvidd, tillgodosedda av andra spritkällor än dem, systembolagens försäljning tillhandahåller sina lojala kunder. Men det är denna sistnämnda, till sin numerär helt dominerande del av befolkningen, som den individuella kontrollen drabbar utan egentligt gagn för nykterhetstillståndet i dess helhet och utan nämnvärd inverkan på dem, där en begräns-

ning av inköpsrätten skulle vara till verklig nytta. Motboken, den individuella kontrollens fribrev och registreringsbevis, har ingalunda medfört den trygghet för systemets tillämpning, som dess skapare tänkt sig. Dess överlåttande till andra har trots åtgärdens kriminalisering blivit en allmän företeelse, varigenom icke blott systemets centrala kontrollmedel gjorts ineffektivt utan ock respekten för lagens bud fått en allvarlig kränkning.

Redan dessa antydningar ge vid handen, att det huvudargument, på vilket bevisföringen för kontrollsystemets bibehållande enligt propositionen bygges, måste betecknas såsom ytterligt svagt. Under sådana omständigheter och, då erfarenheten från exempelvis Norge, där organisationen av rusdrycksförsäljningen eljest följt förebilden från vårt land, men där man avstått från den individuella utminuteringskontrollens genomförande visar, att man nått i varje fall icke sämre nykterhetseffekt, så synas alla skäl tala för att nu övergiva ransoneringssystemet för spritförsäljningen i vårt land och pröva en återgång till friare och normalare förhållanden på detta område.

Ett genomförande av denna anordning möjliggör även en väsentlig förenkling av hela försäljningsorganisationen. Detaljhandeln med brännvin hade långt före det nuvarande systemets tillkomst anförtrots de med lokala monopol för denna handel utrustade systembolagen. 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning, som lade grunden till restriktionssystemet, medförde ett övertagande från systembolagens sida av all detaljhandel med rusdrycker, sålunda förutom av brännvin även av andra spritdrycker och viner. Detta var en konsekvens av att den individuella kontrollens handhavande överlämnades till systembolagen. Såsom en påbyggnad på organisationen kom samtidigt partihandelns monopolisering till ett enda företag, Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen. Om nu den individuella kontrollen övergives, ha systembolagen förlorat sin väsentliga uppgift inom systemet. Den återstående uppgiften, detaljförsäljningen, kan med större fördel ur såväl organisatorisk som ekonomisk synpunkt övertagas av partihandelsföretaget. Detta skulle således bli icke endast tillverkare av brännvin och importör av de utländska varorna utan ock handhavare av all detaljhandel med rusdrycker i riket. En dylik reform står i god överensstämmelse med kommersiellt riktiga principer, och exemplen från de norska och finska rusdrycksmonopolen visa, att den även i praktiken kan tillämpas med framgång.

Spritcentralen bör således för framtiden bli bärare av hela den svenska rusdryckshandeln och såsom en konsekvens härav benämnas exempelvis »centralbolaget». Det skall tillkomma bolaget att upprätta det antal detaljförsäljningsställen i riket, som finnes motiverat av affärsmässiga grunder, ävensom av hänsyn till de nykterhetsintressen, som lagstiftningen alltjämt bör se såsom en huvuduppgift att vårda och främja. Att därvid utminuteringsställen komma att bibehållas på flertalet av de platser, där nu systembolag äro verksamma, torde vara sannolikt, och därav följer, att dessa bolags materiella tillgångar och personal komma att övertagas av spritcentralen, i den mån så påkallas av arbetet med detaljhandelns utövande. Däremot kan ett motsvarande övertagande av de inventarier och andra tillgångar, som kom-

mit till användning uteslutande för den individuella kontrollens handhavande, eller av den personal, som sysselsättes med hithörande uppgifter, icke ifrågakomma, vadan spritcentralen i dessa hänseenden måste utgiva ersättning. De närmare grunderna för dylik ersättning böra göras till föremål för särskild utredning. Med hänsyn till att avsevärda besparingar i omkostnader torde bli en följd av den här föreslagna reformen, kan antagas, att dess statsfinansiella resultat trots ersättningsbelastningen skall bli gynnsamt och bereda statsverket ökade intäkter av rusdryckshanteringen i dess helhet.

Med den individuella kontrollens upphörande följer även, att behovet av motbok och den därmed förenade omfattande förvaltningsapparaten icke längre förefinnes. Då emellertid alltjämt från rätt till inköp synas böra avstängas vissa kategorier förbrukare, såsom alkoholister, spritsmugglare, lösdrivare, fattigvårdstagare o. s. v., erfordras likväl även framdeles något bevis om inköpsrätt. Detta torde lämpligen kunna erhålla formen av ett inköpsbevis, utställt på viss person och med skyldighet att uppvisa detta vid inköpsverkställande. Förutsättning för vägran att utfärda inköpsbevis för viss person eller för begränsning av inköpsrätten skall vara till centralbolaget gjord anmälan från polis- eller fattigvårdsmyndighet eller nykterhetsnämnd om sådant förhållande, som enligt förordningen skall föranleda avstängning eller inskränkning. För att lagstiftningens nykterhetsvårdande effekt ej må eftersättas torde inköpsbevisen böra förses med summarisk anteckning om verkställda inköp.

Vad i övrigt beträffar inköpsrättens begränsning, så förefaller det i propositionen innehållna förslaget om att bestämma åldersgränsen för rätt till inköp till 25 år icke befogat. Rusdrycksrevisionen, vars förslag propositionen eljest i väsentliga stycken följt, hade föreslagit åldersgränsens sättande vid 21 år. Denna gräns synes ock vara den i detta fall riktiga, enär en till myndig ålder kommen person bör finna det orättvist och för sig nedsättande att icke i fråga om rätten till spritinköp vara likställd med andra oförvitliga medborgare.

För den här antydda organisationen av detaljhandeln förutsattes, såsom nämnts, frihet för centralbolaget att med iakttagande av såväl kommersiella som nykterhetstryggande synpunkter bestämma utminuteringsställets förläggning. Härav följer ock, att kommunernas hittillsvarande inflytande över denna del av rusdryckshanteringen skall bortfalla. Men en motsvarande reform synes böra genomföras även i fråga om utskänkningsrätten. De nuvarande bestämmelserna på detta område ha utan att verka nykterhetsfrämjande huvudsakligen berett möjligheter för en i kommunen tillfälligt härskande majoritet att låta sin uppfattning i alkoholfrågan öva inflytande på den ordning, i vilken orten fått förses med utskänkningsställen, och arten av den rörelse, som där kunnat bedrivas. Det förefaller vida ändamålsenligare att frikoppla handhavandet av denna, för medborgarnas och den resande publikens trevnad synnerligen viktiga angelägenhet från de ofta relativt ovidkommande intressen, som fälla utslag vid den kommunala behandlingen, och i stället över-

lämna den till ett opartiskt, centralare organ. I propositionen har ett steg i denna riktning tagits, när det gällt behandlingen av frågor om s. k. turist- och trafikutskänkning. I förra fallet har tillståndsgivningen överflyttats till Kungl. Maj:t, i senare fallet till länsstyrelsen. Här torde man emellertid kunna gå väsentligt längre och överlämna tillståndsgivningen i dess helhet till länsstyrelserna. Därmed skulle de kommunala intressena dock icke sättas ur spelet, ty de kommunala myndigheterna böra få tillfälle att yttra sig före länsstyrelsernas slutliga ställningstagande, ehuru yttrandena icke bli avgörande för beslutet. Vidare finnes sedermera möjlighet att klagovägen föra ärendet fram till Kungl. Maj:t.

För prövning av ansökningar om utskänkningstillstånd torde för länsstyrelsen icke några andra regler böra stadfästas än som hittills gällt för systembolagens hittillsvarande arbete. I ett hänseende synes emellertid en distinktion böra göras. När det gäller att lämna tillstånd för en utskänkning av folkrestaurants karaktär, en verksamhet, som sedan långt tillbaka varit förbehållen systembolag eller av dessa bildade dotterbolag, bör tillses, att rörelsen utövas under former, som liksom hittills avkoppla det enskilda vinstintresset. De föreskrifter, som propositionen innehåller för konstitution av de s. k. restaurantbolagen, synas på tillfredsställande sätt kunna tjäna detta syfte. Då det torde vara kommunerna, som ha det största intresset av sådana bolags förekomst, bör tillfälle beredas kommunerna att inträda som stamaktieägare i bolaget och på grund härav tillsätta styrelsens majoritet samt erhålla den rörelsevinst, som icke disponeras för utdelning till preferensaktieägarna och till fondering. Dessa bolag skulle därigenom få en ställning analog med den, som för närvarande kännetecknar de s. k. allmännyttiga kafébolagen i ett stort antal städer.

Vad i övrigt beträffar frågan om utskänkningens handhavande, så synas övervägande skäl tala för att även på detta område avlägsna de restriktioner, som hänföra sig till den individuella konsumtionen. Visserligen torde måltidstvånget böra tillsvidare bibehållas, enär det bygger på en fysiologiskt hållbar grund, men däremot är tiden säkerligen mogen för slopandet av centilitermatematiken, d. v. s. de bestämmelser, som reglera rätten till fri konsumtion av spritdrycker på restauranterna. Nykterhetseffekten av dessa föreskrifter är ytterligt omtvistad och då de på grund av sin invecklade utformning och svårkontrollerbara karaktär vålla såväl restauratörer som allmänhet de största obehag och ge anledning till ständig friktion, synes en rationell ordning på utskänkingsområdet icke kunna skapas, utan att alla stadganden av denna art för framtiden bortfalla.

Eljest torde i stort sett de i propositionen föreslagna jämkningarna i denna del av förordningen kunna godtagas. Dock synas de skäl, som anförts för en förändring av reglerna för vinstkvantitetens beräkning icke bindande. Det nu tillämpade systemet synes i detta hänseende i stort sett bättre ägnat att garantera ett vidmakthållande av den enskilda restaurantnäringens standard. Emellertid förefaller det ändamålsenligt att låta de huvudregler, som skola gälla för vinstkvantiteternas bestämmande och vad därmed sammanhänger,

föreskrivas av Kungl. Maj:t till ledning för centralbolagets handhavande av denna angelägenhet. Givetvis är det därvid av vikt, att reglerna göras elastiska och icke binda bolagets handlingsfrihet alltför mycket utan bereda tillfälle att taga hänsyn till olika på restauranternas drift inverkan förhållanden, särskilt till förekommande ökning eller minskning i rörelsens omfattning.

Av systembolagens försvinnande samt av utskänkingsrestriktionernas bortfallande följer, att kontrollstyrelsens befattning med tillsyn över förordningens efterlevnad i stort sett kommer att upphöra.

På grund av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte

A. besluta i huvudsak följande ändrade lydelse av nedan angivna paragrafer i Kungl. Maj:ts, i proposition nr 243 framlagda

I.

F ö r s l a g

till

förordning angående försäljning av rusdrycker.

1 KAP.

5 §.

1 mom. Ledamot av styrelse för centralbolag, som i 2 kap. sägs, må ej den vara — — — uppdraget.

2 mom. Ämbets- eller tjänsteman — — — rätt till dylik tillverkning än centralbolaget.

3 mom. Den, som ej kan vara styrelseledamot i bolag, som i 1 mom. avses, må ej bedriva utskänkning och ej heller vara styrelseledamot i företag med huvudsakligt syfte att bedriva utskänkning, som nu sagts.

4 mom. »Kontrollstyrelsen» utbytes mot »länsstyrelsen».

2 KAP.

1 §.

Partihandel inom riket med rusdrycker må, där fråga ej är om försäljning, som i 6 § sägs, bedrivas allenast av ett för ändamålet bildat aktiebolag, som av Konungen erhållit tillstånd till sådan handel (*centralbolag*).

Försäljning för export må bedrivas allenast av centralbolaget samt tillverkare, som avses i 6 §.

2, 3, 5 och 6 §§.

»Partihandelsbolaget» ändras till »centralbolaget».

7 §.

Utgår.

9 §.

För visst fall, såsom då fråga är om försäljning för konkursbo eller dödsbo eller där särskilda omständigheter eljest föreligga, må utan hinder av vad i denna förordning stadgas rusdrycker försäljas till centralbolaget jämlikt de föreskrifter, som meddelats av Kontrollstyrelsen.

10 §.

1 mom. Rusdrycker må till riket införas blott av centralbolaget.

3 KAP.

1 §.

Utgår.

2 §.

Rätt till utminuterings tillkommer allenast centralbolaget.

3 §.

Utminuterings — — — invånare.

Centralbolaget äger, med iakttagande av föreskrifterna i första stycket, besluta angående utminuteringsstälernas antal och förläggning.

4 §.

Centralbolaget må — — — utminuterings.

6 §.

1 mom. Tillstånd till utskänkning meddelas av länsstyrelsen i det län, där utskänkning skall äga rum.

7 §.

2 mom. Avser någon att i viss kommun bedriva årsutskänkning, skall ansökan därom göras hos länsstyrelsen före utgången av året, innan utskänkning är avsedd att taga sin början. Utan hinder av vad nu är sagt må till prövning upptagas ansökan, som avser tillstånd allenast för återstående del av oktrojperioden.

8 §.

Ansökan om tillstånd till årsutskänkning skall innehålla uppgift, huruvida utskänkning avser spritdrycker och vin eller enbart vin samt förslag till grunder för utskänkningens bedrivande och utskänkningsstälernas förläggning.

9 §.

1 mom. Orden »av systembolag» utgå.

2 mom. Utgår.

10 §.

1 mom. Utgår

2 mom. Utgår.

11 §.

1 mom. Ansökan om tillstånd till tillfällig utskänkning må ske när som helst hos länsstyrelsen.

Ansökan — — — bedrivande.

3 mom. Kan det antagas uppkomma behov av tillfällig utskänkning inom en kommun under oktrojperiod eller del därav, må fullmäktige, efter hörande av kommunens nykterhetsnämnd ävensom i annan stad än Stockholm magistraten och på landet kommunalnämnden, uppdraga åt särskilt utsedda personer att under berörda tid i fullmäktiges ställe avgiva yttrande över ansökan om tillstånd till tillfällig utskänkning.

12 §.

Utgår.

13 §.

4 mom. Utgår.

15 §.

Tillstånd till utskänkning, som omfattar spritdrycker, må ifråga om restaurant, som med hänsyn till sin allmänna beskaffenhet, varupris eller kundkrets är att beteckna såsom folkrestaurant, ske allenast till restaurantbolag, upprättat enligt grunderna i 6 kap. 15 §.

Andra stycket utgår.

16 §.

1 mom. Utgår.

2 mom. Med erhållande av tillstånd till utskänkning följer skyldighet för tillståndets innehavare att hos centralbolaget inköpa alla för rörelsen erforderliga rusdrycker; och skall centralbolaget med iakttagande av de föreskrifter Konungen kan utfärda stadga sådana villkor för dylikt inköp, att innehavarens ekonomiska fördel, så långt ske kan, ej göres beroende på myckenheten av utskänkta spritdrycker.

17 §.

Utgår.

18 §.

Utgår.

19 §.

1 mom. Tillstånd till utskänkning må av länsstyrelsen återkallas, om skäl därtill äro.

2 mom. Utgår.

20 §.

1 mom. Har den, som innehar tillstånd till utskänkning — — — borge-närssammanträdet.

Göres — — — meddelades.

2 mom. Utgår.

4 KAP.

1 §.

Utminutering av rusdrycker må äga rum allenast till den, som av centralbolaget erhållit tillstånd att inköpa sådana drycker.

2 §.

Tillstånd att inköpa rusdrycker må icke meddelas den, som icke fyllt 21 år.

3 §.

I övrigt må inköpstillstånd icke förvägras eller inköpsmyckenhet begränsas för annan än:

den, som varit föremål för åtgärd enligt alkoholistlagen;

den — — — drycker;

den — — — drycker;

den, som, i strid mot vad i denna förordning eller eljest är stadgat, gjort sig skyldig till olovlig befattning med alkoholhaltiga drycker;

den — — — varning; samt

den — — — avseende.

Angående meddelande av erforderliga uppgifter till ledning för centralbolagets prövning förordnar Konungen.

4 §.

Utgår.

5 §.

För den, som erhållit tillstånd till inköp, skall centralbolaget utfärda inköpsbevis, gällande för inköp å visst utminuteringsställe.

Vid utminutering skall å inköpsbeviset verkställas anteckning om den försålda myckenheten och om dagen för försäljningen.

6 §.

1 mom. Vill någon stadigvarande verkställa inköp å annat utminuteringsställe än det, för vilket inköpsbeviset gäller, äger sistnämnda utminuteringsställe härtill lämna medgivande.

2 mom. Vill någon, som äger att hos visst utminuteringsställe verkställa inköp, under kortare tid göra inköpen hos annat utminuteringsställe, må förstnämnda ställe för viss tid, högst sex månader, utställa en anvisning, som, åtföljd av inköpsbevis, berättigar till inköp hos ett eller flera i anvisningen angivna utminuteringsställen.

3 mom. Utgår.

7 §.

Är köpare bosatt å ort, där utminuteringsställe ej finnes inrättat, äger centralbolaget försända varan till köparens närmaste post-, järnvägs-, omnibus- eller ångbåtsstation. Kostnaden för sådan försändning skall uttagas genom pristillägg å utminuterade rusdrycker.

Vid — — — tillhanda.

8 §.

Vid utminutering skall inköpsbeviset uppvisas samt betalning för varan avlämnas, innan avhämtning å utminuteringsställe må ske eller försändning till köpare äga rum.

9 §.

1 mom. »Motbok» ändras till »inköpsbevis».

10 §.

Utlämning av rusdrycker må ej ske till den, som synbarligen är berörd av starka drycker.

Avhämtning — — — år.

Vid — — — utminuteringsstället.

15 §.

»Systembolaget» ersättes med »centralbolaget».

16 §.

Utgår.

17 §.

Förmenar någon, att centralbolaget obehörigen vägrat honom inköpstillstånd, eller utan tillräckliga skäl fastställt inskränkningar beträffande hans inköp, må han däröver föra klagan hos Konungen.

5 KAP.

1 §.

2 mom. I första meningen utbytes »Kontrollstyrelsen» mot »Konungen». Andra meningen utgår.

2 §.

2 mom. »Kontrollstyrelsen» utbytes mot »Konungen».

4 §.

1 mom. Utskänkning — — — eftermiddagen.

Länsstyrelsen må dock föreskriva, att utskänkning skall avslutas tidigare än kl. 10 e. m. eller efter framställning av tillståndsinnehavaren medgiva, att utskänkning må fortgå längre än till nämnda tidpunkt.

Yppas för särskilt tillfälle behov av att utskänkning fortgår efter kl. 10 e. m. eller den av länsstyrelsen enligt andra stycket bestämda tiden, må länsstyrelsen medgiva sådan förlängning av utskänkningstiden.

Under — — — rum.

10 §.

Ombyte av utskänkingsställe må ej ske utan samtycke av länsstyrelsen; och skall dessförinnan yttrande inhämtas från dem, som blivit hörda över tillståndsansökningen.

6 KAP.

Om restaurantbolag.

1 §.

Utgår.

2 §.

Sådan rörelse, vilken jämlikt 3 kap. 15 § är att betrakta såsom folkrestaurant, må, där i samband med rörelsen utskänkning av rusdrycker ifrågasättes, drivas allenast av restaurantbolag.

3, 4, 5, 6, 7, 8 och 9 §§.

Utgå.

10 §.

Centralbolaget må ej driva restaurantrörelse eller innehava aktie i restaurantbolag.

11, 12, 13 och 14 §§.

Utgå.

15 §.

1 mom. Aktierna — — — aktiekapital.

Varje — — — röst.

2 mom. Bolagsordning för restaurantbolag ävensom ändring i sådan bolagsordning skall för att vara gällande godkännas av Konungen, och skall bevis därom fogas vid registreringsansökningen.

3 mom. Restaurantbolag må ej bereda preferensaktieägarna vinning utöver skälig utdelning å aktie eller låta ersättning till styrelseledamot eller avlöning till någon i bolagets tjänst anställd person utgå i förhållande till storleken av omsättningen eller vinsten å bolagets rörelse.

4 mom. Restaurantbolag — — — bolaget.

5 mom. Restaurantbolag — — — förening.

6 mom. Utgår.

7 mom. Granskning — — — suppleant.

8 mom. Utgår.

7 KAP.

3 §.

»Motbok» utbytes mot »inköpsbevis».

9 §.

Dömes någon till ansvar enligt 6 eller 8 § för förbrytelse vid utskänkning och har han förut undergått bestraffning — — — förlustig.

12 §.

Den, som i följd av bestämmelserna i 2 kap. 8 § undfått del av där avsedd tillverkares räkenskaper och verifikationer, så ock den, som haft eller har att taga befattning med tillsyn å utskänkning, må icke — — — kunskap. Gör — — — dagsböter. Sker — — — fängelse.

18 §.

Utgår.

20 §.

2 mom. Rusdrycker, som enligt denna förordning eller annan författning förklarats förbrutna, skola hembjudas till centralbolaget. Bolaget vare skyldig att till skäligt pris inköpa den hembjudna varan. Är värdet så ringa, att det ej kan anses motsvara forslingskostnaderna, skall varan bevisligen förstöras.

Samma — — — författningar.

Med — — — tillhanda.

II.

Förslag

till

förordning om införande av förordningen angående försäljning av rusdrycker.

3, 4 och 5 §§.

Utgå.

6 §.

Ansökan om tillstånd till årsutskänkning, som avser tiden efter den 1 oktober 1938, skall göras senast den 31 mars 1938. Ifråga om — — — tillämpning.

Ansökan — — — förordningen.

Tredje stycket utgår.

7 §.

Utgår.

8 §.

Konungen har att meddela närmare anvisningar angående nedläggande av rörelsen å de bolag, som omförmälas i 17 § i förordningen den 14 juni 1917, samt angående rörelsens övertagande av centralbolaget.

Andra stycket utgår.

III

Förslag

till

förordning med vissa föreskrifter i avseende å nykterhetsnämnd.

1 §.

Nykterhetsnämnd — — — åtgärder.

Andra stycket. »Systembolag» utbytes mot »centralbolaget».

2 §.

»Förordna» ersättes med »hos centralbolaget hemställa».

B. hos Kungl. Maj:t hemställa om verkställande av skyndsamt utredning och framläggande av förslag till nästa års riksdag om närmare grunder för utgivande av ersättning till systembolag och där anställd personal i samband med systembolagens upphörande och Aktiebolaget Vin- & Spritcentralens övertagande av utminuterungen av rusdrycker i riket.

Stockholm i april 1937.

Sten Stendahl.